

Idees i fets del Sindicat

per

A. ANDREU I CABESTANY

RECORDEU, amics, els primers temps, els temps heroics del Cristianisme: la bella gesta de Crist, tot amor i tot sacrifici; la suprema i augusta senzillesa, tan amanerada de bondats, de Francesc d'Assís; la bonhomia civil del nostre mossèn Cinto Verdager; l'essència pura del Paganisme amb aquella moral excelsa sublimada per la pràctica del bé; aquell benestar social i humà que perseguïen desinteressadament els enciclopedistes, per damunt dels estralls de la revolta; tota la bona fe de l'amor, comprenent i perdonant, per damunt els pobles i les races, els cultes i els ritus, els estaments i les classes; l'instint de perfecció, tot això de bo que corre per les artèries dels homes generosos, és l'essència espiritual, el llevat humà, que és ferment diví, que dona vida, llustre i noblesa al Sindicat de Metges de Catalunya; constitueix, podríem dir, els colors i els matisos de la nostra senyera gloriosa.

Són les nostres inquietuds espirituals de cada dia que canalitzen totes les bondats perquè assaonin la nostra terra mare; és el dolç neguit de fer sempre coses més bones i més belles; el desig generós de perfeccionar totes les nostres institucions de treball i de cultura; el deure sacratíssim de dignificació individual i col·lectiva; és, en una paraula, l'ideari que al Sindicat anem descabdellant, amb la fermesa del convençut, amb el fervor de l'enamorat.

Per això som futuristes, perquè pensem sempre en el demà; sempre sembrem i criem les nostres plantes com el roure, ben fortes i ben dretes; no ens dol pas la feina, ni escatimem els adobs; la nostra collita, no la pot esguerrar pas la pluja, ni el fred, ni el vent; no la destrueix ni el foc, ni la guerra; som la vida, som el destí; hi anem enduts pel progrés, que res no el torça ni el detura; la raó ens acompanya i la veritat illumina el nostre camí. Per això marxem sempre cap endavant, no guitant mai, com la muller de Lot, cap endarrera.

Ara ha fet vuit anys que als claustres conventuals de l'Institut, de la imperial ciutat de Tarragona, ens aplegàrem i allistàrem seixanta visionaris, que vàrem donar la vida al Sindicat; després, vàrem ésser cent... cinc cents... mil... dos mil... fins avui, que gairebé hi som tots, els que amb el Sindicat de Metges, constituïm l'Avantguarda social de Catalunya. I, o ironia dels inconscients!... som allistats al Sindicat, els rics i els pobres, els de ciutat i els de poble, els vells i els joves, els de totes les idees i principis filosòfics i religiosos; tots els metges que capim la força de la raó i la justícia dels principis morals i humanitaris que, com veïem, informen l'esperit del Sindicat.

Anem nodrint i augmentant els grups d'Invalidesa i de Vida, tenim quasi bastit econòmicament el Casal, funciona la nostra Borsa de Treball, no s'estronca ni eixuga la Caixa de Beneficència, ja hem constituït la Cooperativa de Consum, no trigarà gaire a treballar la Caixa de Crèdit, ja es fan treballs perquè esdevingui un fet l'Assegurança de Vellesa. I al costat de tan útils i formoses millores materials, cal assenyalar amb lletres d'or la conquesta i collita moral deguda al Sindicat, els progressos aconseguits en l'ordre del que en diríem trac-